

Heraf foreslås det, at midlerne til støtte til istandsættelser og restaureringer i henhold til forslaget § 16 ydes således:

Finansåret 1979	2,5 mill. kr.
Finansåret 1980	3,0 mill. kr.
Finansåret 1981	10,0 mill. kr.
Finansåret 1982	10,0 mill. kr.

Det årlige tilskud til Statens Bygningsfredningsfond, jfr. forslaget § 18, stk. 1, øges fra 800.000 kr. i finansåret 1979 til 5 mill. kr. i hvert af finansårene 1980–1985.

I redegørelsen under pkt. 4 er det fremhævet, at de ordinære bevillinger, som i de senere finansår har udgjort 2,4 mill. kr. og i 1979 vil udgøre 2,5 mill. kr. i støtte til fredede bygninger og 800.000 kr. som tilskud til Statens Bygningsfredningsfond, er utilstrækkelige. Det samme gælder støtteprocenten, som hidtil gennemsnitligt har udgjort 20 pct. af de samlede investeringer.

Det er tanken i årene 1981 og 1982, hvor den samlede årlige støtte er foreslået til 15 mill. kr., at tilstræbe en gennemsnitlig støtteprocent på 33.

I perioden frem til 1982 vil fredningsstyrelsen endvidere foretage en registrering af behovet for støtte efter forslaget § 16 og den faktiske støttevirksomhed, således at man kan have så præcise data som muligt til vurdering af bevillingsbehovet efter 1982.

I forslaget § 18, stk. 2, er det forudsat, at tilskudsbeløbet til Statens Bygningsfredningsfond skal revideres senest i folketingsåret 1984–85. Tidspunktet falder sammen med udløbet af den periode, som er dækket af den af finansministeren den 17. maj 1978 overfor folketinget afgivne redegørelse, investeringsredegørelsen. Ved udløbet af perioden vil der være tilført Statens Bygningsfredningsfond en kapital på i alt 30 mill. kr. med deraf afledt øget afdrags- og renteprovenu. Fondets virksomhed vil i perioden løbende blive rapporteret til folketinget, jfr. forslaget § 19, stk. 2, og også for fondet gælder det, at det må forventes, at de data, der vil stå til rådighed ved udløbet af perioden, vil give et bedre vurderingsgrundlag for støttebehovet i de følgende år.

5.3. Lovforslagets samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er ikke muligt at gøre de interesser, som bygningsfredningsloven tilsigter at varetage, op i kroner og øre. En vurdering af lovforslagets samfundsøkonomiske konsekvenser lader sig følgelig ikke tilvejebringe. Men på samme måde, som til-

fældet er med naturfredningsloven, tilsigter bygningsfredningsloven at værne nogle samfundsmæssige værdier, som også har økonomisk betydning, f. eks. for turismen.

Erfaringerne har endvidere vist, at øgede investeringer på bygningsbevaringsområdet har stor beskæftigelsesmæssig effekt både direkte og indirekte. På baggrund af de lønkvoter, som de ekstraordinære beskæftigelsesmidler har udvist, kan det skønnes, at en årlig støttebevilling på 15 mill. kr. og en støtteprocent på 33 vil medføre samlede investeringer, der giver arbejde til godt 350 mand.

5.4. Lovforslagets organisatoriske og personalemæssige konsekvenser

5.4.1. Efter 1966-loven fungerer Det særlige Bygningssyn som administrativt organ, og frem til 1975 betjentes Det særlige Bygningssyn af et sekretariat med 3 akademisk uddannede sagsbehandlere og 2 kontormedarbejdere. Ved fredningsstyrelsens oprettelse i november 1975 overførtes sekretariatets opgaver og personale til styrelsens bygningsfredningskontor, hvortil også sekretariatet for Statens Bygningsfredningsfond blev henlagt. Kontoret er uden normeret chefstilling.

Bygningsfredningskontorets *ordinære bemanding* omfatter herefter 1 overenskomstansat arkitekt, som leder kontoret, 2 akademisk uddannede sagsbehandlere og 2 kontormedarbejdere. I forbindelse med de ekstraordinære beskæftigelsesbevillinger er der *midlertidigt* ansat yderligere 5 akademisk uddannede sagsbehandlere og 2 kontormedarbejdere. Disse stillinger er ved finanslovforslaget for 1979 søgt forlænget til 31. marts 1980.

Siden 1966 er opgaverne på bygningsfredningsområdet – udover de opgaver som har været forbundet med administrationen af beskæftigelsesbevillingerne – forøget væsentligt. Fornyet i beslægtet lovgivning, navnlig saneringsloven, planlægningslovene og naturfredningsloven har således forudsat tilstedeværelsen af – og bistand fra – de centrale bygningsfredningsmyndigheder i forbindelse med bevarende saneringer, bevarende lokalplanlægning og varetagelsen af de kulturhistoriske interesser i naturfredningsplanlægningen. Antallet